ஓம்

ஸ்ரீ ஜிநாயநம:

தருமசீலன்.

"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு."

(All Rights Reserved.)

புத்தகம்	இரௌத்திரி௵ புரட்டாசி௴	சஞ்சிகை
3	1920௵ செப்டம்பர்௴	6

தருமோபதேசம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எருதினது வால்பற்றி ஆற்று வெள்ளத்
 திறங்கினோ ரிடரின்றிக் கரைபோய்ச் சேர்வார்
எருமையின்வால் பற்றியிறங் கிடுவார் தம்மை
 இமைப்பொழுதி லமிழ்ந்தியது கொல்லும் நீரில்
வருநீதி நூல்பலவுங் கற்றுத் தேர்ந்த
 மதியாளர் துணைக்கொண்டால் மகிழ்ச்சி யுண்டாம்
திருவிழந்த மூடருடன் சேர்ந்திட் டாலோ
 தீமைவந்து சேருமிது திண்ணந் தானே. (௪௯)

மட்டில்லாத் துயர்க்குள்ளாய் வருந்து வார்க்கு
 மனதிரங்கித் தேறுதல்கூ றுமல் கையைக்
கொட்டிநகை செய்தவரைப் பரிக சிக்கும்
 கொடியோர்கள் பொருளிழந்து கொண்ட தேகக்
கட்டிழந்து மனையிழந்து வாழ்வி ழந்து
 காதல்மிகும் பிள்ளைகளைப் பறிகொ டுத்துக்
குட்டமுத லாப்பெருநோய் தொடரப் பெற்றுக்
 குருடராய்க் கொடுநரகில் வீழ்வர் தாமே. (௫௰)

பலநாளும் பழகிவந்த நண்ப ருக்குப்
 பழவினையால்துன்பம் வந்து சேரும் போது
நலமான வுதவிசெய்து மனதைத் தேற்றி
 நாடோறும் மகிழ்ச்சிமிகச் செய்வோர் மேலோர்
பலருடைப் பிறருக்குத் தாமே வேண்டிப்
 பணங்கொடுத்து நன்மொழிகள் பேசி யேபொற்
கலமாப ரணங்கள்நல்கி யுபசார ஞ்செய்
 கபடிகளைக் கீழ்களெனக் கழற லாமே. (௫

தருமசீலன்.

இரௌத்திரி ஹூ புரட்டாசிமீ

காரியம் முடிக்கும் விதம்.

ஒருவர் ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிக்க ஆரம்பித்தால் இன்று செய்வோம் நாளைச் செய்வோம் என்று நேரத்தைக் கடத்திவிடலாகாது; நினைத்த சமயத்திலேயே அதிற் பிரவேசிக்கவேண்டும்; அதற்குரிய சாதனங்களை யெல்லாந் தேடிக் கொள்ள வேண்டும்; மனிதர் சகாயத்தைப் பெறவேண்டும்; பொருளைச் சேகரிக்க வேண்டும். இவ்வாறு யாவற்றையும் சேகரித்துக் கொண்டு தொழில் செய்யத் தொடங்க வேண்டும்; அவ்வாறு தொடங்கிய வுடனே அதனால் உடம்பிற்கு மிகுந்த வருத்த முண்டானாலும் அதைக் கவனிக்கலாகாது; பசிமிகுந்தாலும் அதனையும் இலட்சியம் செய்யலாகாது; தூக்கங்கெட்டாலும் அதற்காகத் தளர்ச்சி யடையக் கூடாது; பலர் இடையூறு செய்யினும் அதற்கஞ்சி யிளைத்துக் காரியத்தைக் கைசோர விடலாகாது; அக்காரியத்தை முடிப்பதற்குப் போதுமான நேரமில்லாதிருந்தாலும் 'இந்த அற்ப காலத்திற்குள் காரியத்தை எப்படி முடிப்போம்' என்று காலத்தை உத்தேசித்து அதைரியங் கொள்ளலாகாது; என்ன அவமானம் நேர்ந்தாலும் அதனைக் கவனிக்கலாகாது; இவற்றை யெல்லாம் தள்ளி அந்தக் காரியம் முடித்தல் ஒன்றிலேயே கருத்தைச் செலுத்த வேண்டும். இவ்வாறு செய்யின் எத்தகைய காரியங்களும் எளிதில் முடியும். அதனால் கீர்த்தியையும் செல்வத்தையும் இம்மையில் அடையலாம்; மறுமையிலும் நற்கதி பெறலாம். இவ்வாறு முற்காலத்தில் காரியமுடித்து நற்பயன் பெற்றவர்களின் சரித்திரங்களை நம் பண்டைய புராணங்களால் கண்டுணரலாம். இக்காலத்திலும் மேல் நாட்டாரைக் கவனித்தால் அவர்கள் எளிதில் காரிய முடிக்கும் விதங்களும் அவற்றால் அடையும் பல நன்மைகளும் நன்கு விளங்கும். நம

நாட்டிலும் பல வகுப்பார் இவ்வாறு காரியம் முடித்து மேம்பாடுறு வதைக் காணலாம். இவ்வாறின்றி ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தள ர்ச்சி யடைந்தால் எந்தக் காரியமும் நிறை வேருது.

ஆதலின், எந்தக் காரியத்தையும் நினைத்த போதே விரைவில் செய்து முடிக்க வேண்டும். இப்போது நம்மதத்தினரின் விருத்திக் காக ஆங்காங்கே சங்கங்கள் கூட்டப் பட்டுப் பல விஷயங்கள்பேசப் பட்டு வருகின்றன. அவை பேச்சளவாக இருக்கின்றனவே யன்றி ஒன்றும் முடிவுக்கு வரவில்லை. இவ்வாறு அவை பேச்சளவாக இருப்பதினல் ஒருபயனு மில்லை. ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நம் மவர் முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்பொழுது தான் நம் உத்தேசங்களெல்லாம் நிறை வேறும்.

"மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்டுஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார்---செவ்வி
அருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணுயி னோர்"

(பத்திராதிபர்)

முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமானவை.

ஒரு தேசத்தாரோ ஒருஜன சமூகத்தாரோ, ஒருஜாதியாரோ ஒரு மதத் தினரோ முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானல் பின் கூறப்படும்விஷயங்களை அவசியமாகக் கைக் கொள்ள வேண்டும், அவ்வாறு கைக் கொண்டால் ஒவ்வொ ரு வகுப்பாரும் சகல விதத்திலும் மேன்மை அடையலாம். இவற்றைப் புறக் கணிப்பவர்கள் எவ்வழியிலும் மேன்மை அடைய மாட்டார்கள். அவர்கட்கு இம்மை மறுமையாகிய இரண்டிடங்களிலுமே ஒருவித சௌக்கியமும் ஏற்பட மாட்டாது. அவர்கள் எப்பொழுதும் மனிதர்களில் தாழ்ந்தவர்களாக நிலவு வார்கள் என்பது நிச்சயம். ஒரு வகுப்பார் முன்னேற்றத்திற்காகக் கைக்கொள ளத் தக்க விஷயங்களாவன:—

1. எல்லோரும் மனம் ஒன்று பட்டிருத்தல்.

2. தங்கள் வகுப்பார் சகலரையும் சகோதரராக பாவித்தல்.

3. கஷ்ட நஷ்டங்களை நோக்காமல் தங்கள் வகுப்பார் முன்னேற்றமனை யும் பொது நன்மைக்காக உழைத்தல்.

4. தங்கள் தங்கள் பொருள்களில் ' வருவாயுட் கால்வழங்கி " என்றறியாயப்படி நான்கிலொரு பாகத்தையாவது ஜாதி மத விருத்திக்காகச் செலவிடல்.

5. ஆங்காங்கே சங்கங்களை ஸ்தாபித்தல்.

6. தம்மவர் இருக்கும் ஒவ்வொரு இடங்களிலும் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துதல்.

7. தங்கள் வகுப்பாருக்கென்றே பல பத்திரிகைகளை வெளிப் படுத்துதல்.

8. வேறு பல பத்திரிகைகளையும் வாங்கி வாசித்தல்.

9. தம்மத கிரந்தங்களை அச்சிட்டு வெளிப் படுத்திப் பலரும் வாசிக்கும்படி செய்தல்.

10. தம் ஆலயங்களுக்கு பூஜை திருவிழா முதலியவற்றைச் சரிவர நிறைவேறும்படி செய்தல்.

11. தம் மதாசார ஒழுக்கங்களினின்றும் தவறுதிருத்தல்.

12. நல்ல தலைவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டு அவர்கள் சொற்படி நடத்தல்.

13. சாஸ்திரக் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து சொல்லும் விவேகிகளுடைய வாக்கையும் பெரியவர்களுடைய கட்டுரைகளையும் ஏளனம் செய்து தள்ளாமல் தெய்வ வாக்காக ஏற்றுக் கொள்ளுதல்,

14. பேதைமையான பண்டைக் கொள்கைகளை நீக்குதல் ஆகியவைகளாம்.

முதலாவது ஒற்றுமை. இவற்றுள் எல்லோரும் மனம் ஒன்று பட்டிருத்தல் மிகவும் முக்கியமானது. இந்த ஒற்றுமையே சகல பெரிய காரியங்களையும் நிறைவேற்றுவிக்கும். ஒருவர் நம்மத விருத்திக்காக இன்னதைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு பிரேரபணை கொண்டு வந்தால் அதற்கு எல்லோரும் இசைந்து நடக்க வேண்டும். 'அவனென்ன சொல்வது நாமென்ன கேட்பது' என்று ஒவ்வொருவரும் மனவிகற்பப் படலாகாது. இஃது எப்பொழுதும் கெடுதியையே விளைவித்து முன்னேற்றத்திற்கு நாசத்தை யுண்டாக்கி விடும்.

இரண்டாவது, சகோதரபாவனை இன்னும் விசேஷமானது. தங்கள் வகுப்பிலுள்ள எல்லோரையும் தங்கள் கூடப் பிறந்தவர்களென்றே எண்ணவே டும். தம்மவருள் ஒருவருக்கு ஒரு தீங்கு வந்தால் அது தமக்கு நேர்ந்ததாக வ பாவித்து அதை நீக்குவதற்குக் கூடியவரை முயற்சி செய்ய வேண்டும். வர்களுக்கு ஏற்படும் சந்தோஷத்தைத் தங்களுடையதாகவே பாவிக்க வேண் ம். இந்தக் கொள்கையானது மத முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிய அரண ம்.

மூன்றாவது, பொது நன்மைக்காக உழைப்பதில் மனம், மொழி, மெய் மூன்றும் உண்மையோடு பாடுபட வேண்டும். அதில் எவ்வளவு தேகசிரமம், மனோசிரமம், பொருட் செலவு முதலியவை நேர்ந்தாலும் அவற்றிற்காக மனம் இளைக்காது வெகு தீவிரமாகத் தாங்கள் கொண்ட நன்முயற்சிகளைக் கைவிடாமல் செய்தே தீர வேண்டும். இந்தப் பிடிவாதமானது மத முன்னேற்றமாகிய மலைச்சிகரத்தின் மேல் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பதற்கு ஒரு ஏணி போன்றதாகும்.

நான்காவது, ஜாதிமத விருத்திக்காக பொருட் செலவு செய்வதில்ஒவ்வொருவருக்கும் மிகுந்த சிரத்தை இருத்தல் வேண்டும். எவ்வளவு பொருள் தேடினும் நாம் நீடித்திருந்து அவற்றை அனுபவிக்கப் போகிறதில்லை. தேகமோ அநித்தியம். ஆதலின், நாம் உயிரோடிருக்கும் பொழுதே பொருளை இத்தகைய நல்ல விஷயங்களுக்குச் செலவிட்டுப் புகழைத் தேட வேண்டும். அவ்வாறு செலவிடுவதில் பண முழுவதையும் செல விட வேண்டுமென்று நினைக்க வேண்டியதில்லை. வரும்படியை நான்கு பாகமாகப் பிரித்து மூன்று பாகத்தைக் குடும்ப விருத்திக்காக வைத்துக் கொண்டு ஒரு பாகத்தை இத்தகைய பொது நன்மைகளுக்குச் செலவிட்டால் போதும். இப்படியே சாஸ்திரமும் இருக்கின்றது. உலகத்தில் எந்தக் காரியமும் பொருளின்றி நடை பெறாதாதலால் ஒவ்வொருவரும் தம்மத விருத்திக்கான காரியங்களுக்குத் திரவிய சகாயம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது.

ஐந்தாவது, சங்கங்களை ஸ்தாபிக்கும் விஷயத்தில் ஒவ்வொருவரும் கங்கணம் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு சிறுகிராமங்களிலுங்கூட தமக்கென்றே சங்கங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும். அவற்றில் பலருங் கூடித் தம்மத முன்னேற்றத்திற்கான விஷயங்களை அடிக்கடி பேசித் தீர்மானித்து எல்லோரும் அவற்றிற் கிசைந்து நடக்கும்படி செய்ய வேண்டும். சங்கந்தான் ஜாதிமத விருத்திக்கான சகல விஷயங்களுக்கும் ஆணி வேர் போன்றது. இதன் மூலமாகத்தான் எல்லா விஷயங்களும் நடை பெற வேண்டும்.

ஆறாவது, பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துவது எல்லா வற்றிலும் சிறந்த கடமையாகும். படிப்பு இருந்தால்தான் சகல நன்மையான காரியங்களையும் அறிந்து நடந்து ஒவ்வொருவரும் உன்னத பதவியை அடைய முடியும். அந்தப் படிப்புக்கு கல்விச்சாலைகள் முக்கியமானவை. அவ்வாறு கல்விச் சாலைகள் ஸ்தாபித்து, தம் மதச் சிறுவர்களையும் சிறுமிகளையும் தம் மத கிரந்தங்களையும் ஆங்கிலம் முதலிய லௌகிக பாஷைகளையும் கற்றுத் தேறும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

ஏழாவது, ஒருவகுப்பார் முன்னேற்ற மடைவதற்குச் சாதனமான விஷயங்களை யெல்லாம் விருத்தியடையச் செய்வது பத்திரிகைதான். பத்திரிகையின் மூலம் சகல நல்ல விஷயங்களையும் தம்மவருடைய கொள்கைகளையும் அன்னியருடைய கொள்கைகளையும், தூரதேச வர்த்தமானங்களையும் நன்கு உணரலாம். பிரசங்க முதலியவைகளாவது கேட்ட போது மாத்திரம் அறிவு

றுத்தும். பத்திரிகையோ அடிக்கடி வீடு தேடி வந்து எப்பொழுதும் நல்ல விஷயங்களைப் போதித்துக் கொண்டிருக்கும். பத்திரிகைகளைக் கொண்டு தான் மேல் நாட்டாரெல்லோரும் இவ்வளவு தூரம் விருத்தியடைந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் தம் மதத்திற் கென்றே சில பத்திரிகைகள் அவசியம் இருத்தல் வேண்டும். இதை முன்னிட்டே இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக நம் தருமசீலன் நடைபெற்று வருகின்றது. அதனால் பல நன்மைகளும் உண்டாகி வருகின்றன. அப்படி யிருந்தும் சிலர், தூர்ப்போதனையாலோ வேறு எவ்வித காரணத்தினாலோ அதனைத் திருப்பி வருகிறார்கள். அது சிறிதுங் கூடாத செய்கை. அவர்களுக்கெல்லாம் அறிவுறுத்தி எப்படியாவது பத்திரிகையில் அபிமானம் வரச் செய்ய வேண்டும். இன்னுஞ் சில பத்திரிகைகளையும் வெளிப்படுத்தச் செய்ய வேண்டும். இதற்குப் பலர் இடையூறு செய்யினும் அதை நிவர்த்திக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

எட்டாவது, நமக்கென்று ஏற்பட்ட பத்திரிகைகளைப் படிப்பதோடு வேறு அன்னியருடைய பத்திரிகைகளையும் வரவழைத்து வாசித்தல் வேண்டும். இதனால் பல லௌகிக தர்மங்களையும் வைதிக தர்மங்களையும் கற்றுக்கொள்ளலாம். அவற்றின் மூலம் விருத்தி யடைந்திருக்கும் அன்னியர் போக்குக்களைப் பார்த்தாவது நாமும் நம்மத விருத்திக்காகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களில் பிரவேசிக்க ஊக்க முண்டாகும்.

ஒன்பதாவது, நம்மத கிரந்தங்களை வெளிப்படுத்துதல் எல்லாவற்றை விட மிக அவசியமானதாகத் தெரிகிறது. நம்மத கிரந்தங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்திருந்தன வென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். அப்படி யிருந்தும் நம்மவரின் கல்விக்குறைவினாலேயே அவை யெல்லாம் ஆங்காங்கே மறைந்து பாழடைந்து கிடக்கின்றன. இதனாலேயே நம்மவர்களும் நம்மதத்தின் உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் மனம் போனபடி கண்ட கண்ட வார்த்தைகளை யெல்லாம் குதர்க்கமாகப் பேசிக் கொண்டு அனர்த்தத்திற்கு ஆளாகித் திரிகின்றார்கள். அன்னியரும் நம்மதக் கொள்கைகளை அறியாத காரணத்தால் ஏதேதோ பேசி நம்மை ஏளனம் செய்கின்றனர். ஆதலின் பல அச்சுக்கூடங்களை ஸ்தாபித்துப் பலரும் பொருளுதவி செய்து நம்மத கிரந்தங்களை வெளியிட வேண்டும். இப்போது முதலாவதாக நம் தருமசீலன் அச்சுக்கூடம் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதையும் விருத்திக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இன்னும் சில அச்சுக்கூடங்களையும் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

பத்தாவது, ஆலய பூஜை முதலியவற்றை நிறைவேற்றுதல்தான் எல்லாவித நன்மைகளுக்கும் அடிப்படையானது. தெய்வ அருள் இல்லாவிடின் எதுவும் நடைபெற மாட்டாது. ஆங்காங்கே இருக்கும் நம் ஆலயங்களைப் புதுக்கியும் சிறப்பொடு திருவிழா பூஜை முதலியவைகள் நடத்தியும் நாம் அருகத் பரமேஸ்வரனுடைய அருளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் எவ்வளவும் பாடு படலாம்.

பதினோராவது, நம்மத ஒழுக்கங்களை விட்டுத் தவறாதிருப்பதும் நமக்கு மிகவும் அவசிய மானது. நம்மதா சாரங்கள் ஒருவிதமாயிருக்க இப்பொழுது இருப்பவர் நடக்கும் நடக்கைகளோ வேறுவிதமாய் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் ஒழித்து நம்மவர்கள் ஒழுங்கில் நடக்கச் செய்ய வேண்டும்.

பனிரண்டாவது, எதற்கும் ஒரு தலைமை வேண்டும். தலைமை இல்லாவிடில் எந்தக் காரியமும் ஒழுங்காக நடை பெறாது. ஆதலின் நம்காரியங்கள் செவ்வனே நடை பெறுவதற்கு ஆங்காங்கே ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு தகுதியான தலைவரை ஏற்படுத்தி அவர்க்குக் கீழ் அடங்கிக் காரியங்களை நடத்தல் வேண்டும். எப்பொழுதும் ஒழுங்கீனமானவர்கள் தலைமைக்கு அருகராக மாட்டார். தலைவர்கள் எவரேனும் ஒழுங்கீனமானவர்களாக இருந்தால் அவர்களை அக்கூட்டத்தார் உடனே நீக்கி வேறு தலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒழுங்கீனமானவர்களுக்கு உள்ளடங்கி நடப்பதிலும், தலைமை யின்றித் தங்கள் சுயேச்சையாக நடத்தல் மிகவும் சிறந்ததாகும்.

பதின்மூன்றாவது, பெரியோருரைப்படி நடப்பதுதான் ஒருவகுப்பார் நன்மையடைவதற்கு மிகவும் முக்கியமானது. விவேகிகளும் பெரியோர்களும் சிறந்த சாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்து அவற்றின் கருத்துக்களை எடுத்து பிரசங்க மூலமாகவோ பத்திரிகைகளின் வாயிலாகவோ வெளிப்படுத்தினால் அவற்றைத் தெய்வ வாக்காகக் கருதி மனத்திற் கொண்டு நடத்தல் வேண்டும். அவ்வார்த்தைகளை எள்ளளவும் ஏளனம் செய்து தள்ளலாகாது. அவ்வாறு குதர்க்கம் செய்யம் கொடுமதி யாளர் பாழ்க் கதிக்கு ஆளாவது நிச்சயம். அவர்கள் எப்பொழுதும் ஈடேறப் போகிறதே இல்லை. நன்றாக ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, பெரியோர் வாக்கைத் தள்ளாது கொண்டு நடந்த வகுப்பாரே விருத்தியடைந்திருக்கிறார் என்பது நன்கு விளங்கும். இதற்குதாரணமாக கிறிஸ்தவர் முதலியவர்களைப் பாருங்கள். அவர்கள் நூறு வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த நிலைமையென்ன ! இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை என்ன. அவர்கள் இவ்வளவு தூரம் விருத்தி யடைந்ததற்குக் காரணம் அவர்களுடைய பெரியோர்களின் வாக்கைத் தட்டாமல் அவர்கள் நடந்து வந்ததன்றோ. இது நம்மவர்களில் மிகவும் குறைவாயிருக்கின்றது. இதனாலேயே நம்மவர்கள் இப்பொழுது இருட்டறைக்குள் இருப்பது போல் தாழ்ந்த நிலைமையிலிருந்து விழிக்கின்றனர்.

பதினாலாவது, பண்டைக் காலத்திய சில பேதைமையான கொள்கைகள் நம்மத முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் இடையூறாயிருக்கின்றன. ஆதலின் அவற்றை யொழித்து நம்மத விருத்திக்கான புதிய மார்க்கங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும். வேப்பிலை தின்பது மிகவும் அருவருப்பான காரிய மென்றால் என்னமோ எங்கள் முன்னோர்கள் வழக்கப்படி சாப்பிட்டு வருகிறோம் என்று சொல்லக் கூடாது. வாஸ்தவந்தான், வேப்பிலை கசப்பானது அதைத் தள்ளிக் கரும்பைத் தான் தின்ன வேண்டும் என்று பேதைமையான கொள்கைகளைத் தள்ளி நல்ல கொள்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தப் பதினொன்கு முறைகளையும் நாம் தெய்வ வாக்காகக் கொண்டு இவற்றின்படி நடப்போமானால் வெகு சீக்கிரம் முன்னுக்கு வரலாம். என்னமோ பேசினார்கள் என்று இவற்றை நீங்கள் புறக்கணித்து விட வேண்டாம். ஒவ்வொருவரும் மனத்தில் உறுதியாகக் கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொருவரும் இப்படியே செய்வோமென்று சத்தியம் பண்ணுங்கள். உங்கள் எல்லோருக்கும் அருகர் துணை செய்வார். இதற்கறிகுறியாக எல்லோரும் கர கோஷம் செய்யுங்கள். (கரகோஷம்) சுபம்.

பத்திராதிபர்.

குறிப்பு:—கப்பியாம்புலியூரில் சென்ற ஆவணிமீ 21௳ நடந்தசங்கத்தில் இப்பதினொன்கு முறைகளும் பத்திராதிபரால் உபந்யாசிக்கப் பட்டவை.

திருக்கலம்பம் மூலமும் உரையும்.

முன் தொடர்ச்சி புத்தகம் 3, சஞ்சிகை 5. பக்கம்-126.

வெண்பா.

என்மொழியி னென்னறிவி னென்னன்பின் யான்றொடுத்த
புன்மொழி மாலை புனைந்தக்காற்---பொன்மலர்மே
லம்மானுக் கிந்திரர்க ளாயிரம்வாய் கொண்டேத்து
மெம்மானுக் கென்னியையு மாறு.

(ப-ரை.) என்-எனது, மொழியின்-சொல்லினாலும், என்-எனது, அறிவின்-அறிவினாலும், என்-எனது, அன்பின்-அன்பினாலும், யான்- (நானாகிய) யான், தொடுத்த-கட்டிய, புன்-புன்மையான, மொழிமாலை-சொல் மாலையை, புனைந்தக்கால் - (திருவடியில்) தரித்தால், பொன்மலர்மேல் - பொற்றாமரைப் பூ மேலிருக்கின்ற, அம்மானுக்கு - அருகபரமேட்டிக்கு, இந்திரர்கள்- (நூறு) இந்திரரும், ஆயிரம் வாய் கொண்டு-ஆயிரம் வாயினை விகுர்வணையால் நிருமித்துக் கொண்டு, ஏத்தும்-துதிக்கும், எம்மானுக்கு-என்சுவாமிக்கு, என்-(அஃது) எவ்விதம், இயையுமாறு - பொருந்தும் விதம் ? எ-று.

(பொ-ரை.) எனது சொல்லினாலும், எனது அறிவினாலும், எனது அன்பினாலும், நானாகிய யான் கட்டிய புன்மையான சொன்மாலையைத் திருவடியிற் றரித்தால், பொற்றாமரைப் பூ மேலிருக்கின்ற அருக பரமேட்டிக்கு, நூறிந்திரரும் ஆயிரம் வாயினை விகுர்வணையால் நிருமித்துக் கொண்டு துதிக்கும் என் சுவாமிக்கு, அஃது எவ்விதம் பொருந்தும்விதம்? எ-று.

(வி-ரை.) இசையா தென்பது குறிப் பெச்சம். இதனலிறைவனது பெருமையுந் தனது சிறுமையுங் கூறப்பட்டன. இயையுமாறு எ-து எழுவாய்; என் எ-து பயனிலை.

நூறு இந்திரராவார்:—பவணேந்திரர் நாற்பதின்மர்; வியந்த ரேந்திரர் முப்பத்திருவர்; ஜோதிஷ்கேந்திரர் இருவர்; கற்பேந்திரர் இருபத்து நால்வர்; நரேந்திரன் ஒருவன்; மிருகேந்திரன் ஒன்று. (உ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆறுரைத் தான்பொரு ளைந்துரைத் தான்கதி நான்குரைத்தான
மாறுரைத் தாரை முருக்கு மறைவைய மூன்றினுக்கும்
வேறுரைத் தான்றொல் லறமிரண் டவ்விரண் டாலும்விடு
பேறுரைத் தானமக் கொன்றுரை யாத பெருந்தகையே.

(ப-ரை.) ஆறு-ஆறுவகையென்று, உரைத்தான்-சொன்னான், பொருள்-பொருளை; ஐந்து-அத்திகாயத்தை ஐந்து வகையென்று, உரைத்தான்-சொன்னான்; கதி-(உயிர் சென்று திரியுங்) கதியை, நான்கு-நான்கு வகை யென்று, உரைத்தான்-சொன்னான்; மாறு-மித்தியாத்துவமாக, உரைத்தாரை-சொன்னவர்கள் சொல்லை, முருக்கும்-கெடுக்கின்ற, மறை-(நான்கு) வேதங்களையும், வையம் மூன்றினுக்கும்-மூவுலகத்தாருக்கும், வேறு-சம்மியத்துவமாக, உரைத்தான்-சொன்னான்; தொல்- பழமையான, அறம் இரண்டு-இரண்டு வகை அறத்தையும்,உரைத்தான்-சொன்னான்; அவ்விரண்டாலும்-அவ்வற மிரண்டினாலும், விடு-(கருமமானது சீவனை)விடுகின்ற, பேறு-தன்மையை,உரைத்தான் -சொன்னான்;நமக்குஒன்று-நமக்கு ஒன்றினையும், உரையாத-சொல்லாத, பெருந்தகை-பெரிய குணத்தையுடைய சுவாமி எ-று.

(பொ-ரை.) (நெஞ்சமே!) நமக் கொன்றினையுஞ் சொல்லாதபெருந்தகை, மூவுலகத்தாருக்கும் பொருளை ஆறுவகை யென்று சொன்னான்; அத்தி காயத்தை ஐந்து வகை யென்று சொன்னான்; உயிர் சென்று திரியுங்கதியை நான்கு வகை யென்று சொன்னான்; மித்தியாத்துவமாகச் சொன்னவர்கள் சொல்லைக் கெடுக்கின்ற நான்கு வேதங்களையும் சம்மியத்துவமாகச் சொன்னான்; பழமையான இரண்டு வகை அறத்தையுஞ் சொன்னான்; அவ்வறம் இரண்டினாலும் கருமம் விடுகின்ற தன்மையைச் சொன்னான். எ-று.

(வி-ரை.) இதனால் சகல தத்துவங்களையும் உரைத்தவன் இவனே யென்பது கூறப்பட்டது. பெருந்தகை எ-து எழுவாய்; பொருண்முதலியவைகளை எ-து செயப்படு பொருள்; சொன்னான் எ-து பயனிலை.

அத்திகாயம் ஐந்தாவன:—ஜீவாஸ்தி காயம், புத்கலாஸ்திகாயம், தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம், ஆகாஸாஸ்திகாயம். கதி நான்காவன:— நரககதி, திரியக்கதி, மநுஷ்யகதி, தேவ கதி. உலக மூன்றாவன:-சுவர்க்கம், மத்தியமம் பாதாளம். நான்கு வேதங்களாவன:—பிரதமாநு யோகம், காணாநு யோகம், சாணாநு யோகம், திரவ்யாநு யோகம். அறம் இரண்டாவன:—இல்லறம், துறவறம். (௩)

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பெருந்தகைநின் றெய்வமொழி தோன்றத் தோன்றிப்
பிறழாநின் றூயமொழி நிற்ப நின்றுன்
னருந்தகைய செய்யமொழி செல்லச் செல்லு
மகன்ஞால முழுதுமுட னென்றால் வானோர்
பொருந்தகைய முடிநெருக்க வெழுந்த சோதிப்
பொலந்துகளைப் பூந்துணரின் மதுநீர் மாற்ற
விருந்தவெயின் மூன்றுடையாய் நீய லான்மற்
றியாவர்படைத் தளித்தழிக்கு மியல்பி னோரே.

(ப-ரை.) பெருந்தகை-பெருந்தகையை யுடையவனே, நின் றெய்வமொழி-நின்னாற் சொல்லப்பட்ட பரமாகமம், தோன்ற-உண்டாக, தோன்றி-தானுந் தோன்றி, பிறழா-மாறுபாடில்லாத, நின் தூய மொழி – உன்னாற் சொல்லப்பட்ட பரமாகமம், நிற்ப-நிலைபெற, நின்று-தானும் நிலைபெற்று நின்று, உன்-நின்னாற் சொல்லப்பட்ட, அரும்-அருமையாகிய, தகைய-குணத்தையுடைய, செய்ய மொழி-அப்பரமாகமம், செல்ல-நீங்க, உடன்-உடனே, செல்லும்-நீங்கும், அகல்-பரந்த, ஞாலமுழுதும்-உலக மெல்லாம், என்றால்-என்று சொல்லப்பட்டால், வானோர்-தேவர்களுடைய, பொரும்-இருளை யோட்டுகின்ற, தகைய-தன்மையை யுடைய, முடி-மகுடங்கள், நெருக்க-(ஒன்றையொன்று) தாக்க, எழுந்த-அதனாலுண்டாகிய, சோதி-விளக்கமான, பொலந்துகளை-பொற்பொடியை, பூந்துணரின்-அம்முடியிற் றரித்த பூங்கொத்தினின்றுமிழ்ந்த, மதுநீர்-தேனாகிய ஜலமானது, மாற்ற-தணிக்க, இருந்த-வீற்றிருந்த, எயில் மூன்று உடையாய்-மும்மதிலை உடையவனே, நீயலால்-நீயே யல்லாமல், மற்றுயாவர்-வேறே யெவர், படைத்து-அவ்வுலகத்தை யுண்டாக்கி, அளித்து-காத்து, அழிக்கும்-நீக்குகின்ற, இயல்பினோர்-தன்மையை உடையவர். எ-று.

(பொ-ரை.) பெருந்தகையை யுடையவனே! நின்னாற் சொல்லப்பட்ட பரமாகமம் உண்டாகத் தானுந் தோன்றி, மாறுபாடில்லாத உன்னாற் சொல்லப்பட்ட பரமாகமம் நிலைபெறத்தானும் நிலைபெற்று நின்று, நின்னாற் சொல்லப்பட்ட அருமையாகிய குணத்தையுடைய அப்பரமாகமம் நீங்க, உடனே நீங்கும் பரந்த வுலகமெல்லாம் என்று சொல்லப்பட்டால், தேவர்களுடைய இருளை யோட்டுகின்ற தன்மையை யுடைய மகுடங்கள் ஒன்றை யொன்று தாக்க அதனாலுண்டாகிய விளக்கமான பொற்பொடியை அம்முடியிற்றரித்த பூங்கொத்தினின்றுமிழ்ந்த தேனாகிய ஜலமானது தணிக்க, வீற்றிருந்த மும்மதிலையுடையவனே! நீயே யல்லாமல் வேறே யெவர் அவ்வுலகத்தை யுண்டாக்கிக்காத்து நீக்குகின்ற தன்மையை யுடையவர்? எ-று. (௬)

(வி-ரை.) இதனால் நீயே கடவுளென்பது பெறப்பட்டது. இயல்பினோர், -து எழுவாய்; யாவர் எ-து பயனிலை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இயல்கொண்ட பொருளனைத்து மெஞ்சாம
லெப்பொழுது முடனே காணுஞ்
செயல் கொண்ட திசைமுழுதுந் திகழ்ந்திலங்குந்
திருமுகத்து நின்னை யல்லான்
முயல்கொண்ட கறைதுடைத்த முத்தணிந்த
மும்மதிமுக் குடையா யிந்த
மயல்கொண்ட வகன்ஞாலந் திசைமுகனென்
றெவ்வாறு வழங்கு மாறே.

(ப-ரை.) இயல்கொண்ட-குணங்கொண்ட, பொருளனைத்தும்-அறுவகைப் பொருளேயும், எஞ்சாமல்-குறையாமல், எப்பொழுதும்-முக்காலத்திலும், உடன்-ஒரு தன்மையாக, காணும்-பார்க்கின்ற, செயல் கொண்ட-செயலையுடைய, திசைமுழுதும்-நான்கு திக்கினும், திகழ்ந்து-விளங்கி, இலங்கும்-ஒளிர்கின்ற, திருமுகத்து-அதிசயத்தால் நான்கு முகத்தையுடைய, நின்னையல்லால்-உன்னை யல்லாமல், முயல்-முயலை, கொண்ட-தன்னிடத்துக் கொண்ட, கறை-களங்கத்தை, துடைத்து-நீக்கி, முத்து அணிந்த-முத்து மாலைகள் தரித்த, மும்மதி—மூன்று மதிபோன்ற, முக்குடையாய்-மூன்று குடையினை யுடையவனே, மயல்-மயக்கத்தை, கொண்ட-மனதிற் கொண்ட, அகல்-அகன்ற, ஞாலம்-இவ்வுலகத்தார், திசை முகனென்று-விகாரத்தால் நான்கு முகம் பெற்றவனைத் திசைமுகனென்று, எவ்வாறு-எவ்விதம்,வழங்குமாறு—சொல்லும் விதம். எ-று.

(பொ-ரை.) முயலைத் தன்னிடத்துக் கொண்ட களங்கத்தை நீக்கி முத்துமாலைகள் தரித்த மூன்று மதிபோன்ற மூன்றுகுடையினை யுடையவனே! குணங் கொண்ட அறுவகைப் பொருளையுங் குறையாமல் முக்காலத்தினும் ஒரு தன்மையாகப் பார்க்கின்ற செயலை யுடைய நான்கு திக்கினும் விளங்கி ஒளிர்கின்ற அதிசயத்தால் நான்கு முகத்தையுடைய உன்னையல்லாமல் மயக்கத்தை மனதிற் கொண்ட அகன்ற இவ்வுலகத்தார் விகாரத்தால் நான்குமுகம்பெற்றவனைத் திசைமுகனென்று எவ்விதம் சொல்லும் விதம்? எ-று.

(வி-ரை.) இதனால் உலகத்தாருடைய பேதைமை கூறப்பட்டது. வழங்குமாறு எ-து எழுவாய்; எவ்வாறு எ-து பயனிலை. (௫)

கட்டளைக் கலித்துறை.

வழங்கும் பதினெண் மொழியு மிதமு மதுரமுமாய்
முழங்குங் கலைமகள் சாந்தர்கண் டீர்முது நீர்மடுவுங்
கிழங்குந் தவிர விசும்பிடைப் பூத்தலர் கிண்டி வண்டு
தழங்குங் கமலத்து வந்துல கேழையுந் தந்தவரே,

(ப-ரை.) வழங்கும்-உலகத்தில் வழங்கும், பதினெண்மொழியும்-பதினெண்பாஷைகளும், இதமும்-இதமுள்ளனவாயும், மதுரமுமாய்-மதுரமுள்ளனவாயும், முழங்கும்-ஒலிக்கின்ற, கலைமகள்-சரஸ்வதியினுடைய, காந்தர்-நாயகர், முது-பழமையான, நீர்-ஜலத்தையுடைய, மடுவும்-குளமும், கிழங்கும்-கிழங்கும், தவிர-நீங்க, விசும்பிடை-ஆகாயத்தில், பூத்து-உண்டாகி, அலர்-மலர்ந்த, கிண்டி-குடைந்து, வண்டு-வண்டுகள், தழங்கும்-இசைபாடும், கமலத்து-தாமரை மலரில், வந்து-தோன்றி, உலகு எழையும்-எழுவகை உலகங்களையும், தந்தவர்-தெரிவித்தவர். எ-று.

(பொ-ரை.) பழமையான ஜலத்தையுடைய குளமும் கிழங்கும் நீங்க, ஆகாயத்திலுண்டாகி மலர்ந்த, குடைந்து வண்டுகள் இசைபாடும் தாமரை மலரிற்றோன்றி எழுவகை யுலகங்களையுந் தெரிவித்தவர் இதமுள்ளனவாயும், மதுரமுள்ளனவாயும் உலகத்தில் வழங்கும் பதினெண்பாஷையு மொலிக்கின்ற கலைமகளுடைய நாயகர்; எ-று.

(வி-ரை.) கண்டீர் என்பது முன்னிலையசை. இதனால் உலகைத்தரும் நாதன் இவனெனக் கூறப்பட்டது. உலகு எழையுந் தந்தவர் எ-து எழுவாய்; கலைமகள் காந்தர் எ-து பயனிலை.

எழுவகை யுலகாவன:—நாகலோகம், பவணலோகம், நரலோகம், ஜோதிர் லோகம், கல்பலோகம், அகமிந்திர லோகம், மோக்ஷலோகம். (சு)

(தொடரும்.)

இங்ஙனம்,

மேல்மின்னல்-சக்கரவர்த்தி நயினர்.

விஜயபாலன்.

(முன் தொடர்ச்சி. பக்கம்-144.)

இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே தலையாரி மேற்குமாட வீதியள் சென்று 3-வது ஜாமத்தில்,

" ஆசையா பத்தமே லோகே கர்மணா வெகுசிந்தையா,
ஆயுக்ஷீணம் நஜாநாதி தஸ்மாத் ஜாக்ரஜாக்ர:"

என்ற சுலோகத்தைச் சொல்லிப் பறைசாற்றுவித்தான். அரசன் இதைக் கேட்டதும், ஜிநமாலையை நோக்கி, "பெண்ணே! இன்று எவனோ ஒருவன் ஒவ்வொரு ஜாமத்திற்கும், ஒவ்வொரு சுலோகத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தாம் டாம் என்று பறையறைவிக்கிறான். இப்பொழுது சொல்லியதையும் கேட்பாயாக; லோகத்தில், ஆசையினாலே பந்திக்கப்பட்டுக் கர்மத்தினால் அநேக சிந்தனைகள் உண்டாகின்றன. ஆகையால், ஆயுக்ஷயம் போகாமுன்னம்

ஜாகிருதையாகத் தூங்காமலிரு' என்று இப்போது கூறிய சுலோகத்தால் தெரிவித்தான். இவற்றை ஆராயுமிடத்து,

" என்பினை நரம்பிற் பின்னி யுதிரந்தோய்த் திறைச்சி மெத்திப்
புன்புறத் தோலின் மூடி யழுக்கொடு புழுக்கள் சோரு
மொன்பது வாயிற் றூய வூன்பயில் குரம்பை தன்மே
லன்பரு மாந்தர் கண்டா யறிவினுற் சிறிய நீரார்" (மேருமந்தரம்)

" நார்த்தொடுத் தீர்க்கிலெ னன்றாய்ந் தடக்கிலென்
பார்த்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென்
றோற்பையு ணின்று தொழிலறச் செய்தூட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்" (நாலடி)

" சென்றே யெறிப வொருகால் சிறுவரை
நின்றே யெறிப பறையினை நன்றேகாண்
முக்காலைக் கொட்டினுண் மூடித்தீக் கொண்டெழுவர்
செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து" (நாலடி)

என்ற செய்யுட்களின்படி, எலும்புகளை நரம்புகளினால் பின்னி இரத்தத்தையும் மாமிசங்களையும் மெத்தி அற்பமாகிய தோலினால் மூடி மலங்களும் புழுக்களும் சொரியும் ஒன்பது துவாரங்களையுடைய உருவமாகச்செய்த சரீரமாகிய குடிசையின் பேரில் ஆசை நீங்காதவர் சிற்றறிவினை யுடையர் என்பதும், தோல் பையாகிய உடம்பினுள்ளே தொழில்களைச் செய்விக்கும் ஆத்மாவானது போய்விட்டால் தேகத்தை நாரால் கட்டியிழுத்தாலென்ன புஷ்பங்களினால் அலங்காரஞ்செய்து அடக்கினுலென்ன பூமிக்குள் புதைத்தாலென்ன பலர்கள் பழித்தாலென்ன, செத்தவர்களை சாகப்போகிறவர் இரண்டு மூன்று தரம் பறையறைவித்துத் தூக்கிக்கொண்டெழுவார் என்பதும், விளங்குகின்றன. ஆகையால் அருக பரமனது ரூபம் தரிக்க என் மனந்துணிந்து விட்டது" என்றான். ஜிநமாலையும் புருஷனுடைய வைராக்கியத்தைக் கண்டு மதிமயக்கமுற்றிருந்தாள். அச்சமயத்தில் தலையாரியும் வடக்கு மாடவீதி சென்று நான்காம் ஜாமத்தில்,

" காமக்ரோத லோப மோஹ சந்தேஹே திஷ்டந்தி தஸ்கரா:,
ஞானரத்ந அபஹாராய தஸ்மாத் ஜாக்ரத ஜாக்ர:"

என்றான். அப்போது இராஜன் பத்தினியைப்பார்த்து, "மாதே! இந்த நான்காம் ஜாமத்தில் அவன் சொன்னதைக் கவனித்தாயா?" என்றான். அதற்கவள், "நாதனே! நான் அதை நன்றாய்க்கேட்டேன்; தேகத்தில் காமக்குரோத லோப மோக மதமாச்சரிய மென்னும் திருடர்கள் குடியிருப்பதாக அவன் சொல்லுகின்றான். அவர்கள் தன்மை என்ன? மானிடராய்ப்பிறந்தவர்களில் திருடர்

ளாயிருப்பவர், வழிபறிப்பதுண்டு; வீடுகளில் கன்னம்வைத்துப் பொருள்களைத் திருடுவதுண்டு. மேல்கண்ட ஆறு திருடர்கள் எதைத் திருடுவார்கள்?" என்ருன். அதற்கு இராஜா அவளைநோக்கி "கேளாய் பாவையே! மேற்சொன்ன ஆறு திருடர்களும் ஞானரத்தினமென்னும் நற்காக்ஷி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம் ஆகியரத்தினங்களைத் திருட, தேகத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கிருர்கள். ஆகையால், அவர்கள் வலையில் ஞானரத்தினங்கள் அகப்படாமலிருந்தால் நற்கதி அடைய ஹேதுவாகும். அவர்கள் சுவாதீனத்தில் ஞானரத்தினங்கள் போய் விட்டால் மனிதர் துர்க்கதியினை அடைகுவர். எப்படி யெனில்,

"அல்லித்தா ளற்ற போது மறுதநூ லத்னைப்போலத்
தொல்லைத்தம் முடம்பு நீங்கத் தீவினை தொடர்ந்து நீங்கா
புல்லிக்கொண் டுயிரைச் சூழ்ந்து புக்குழிப் புக்குப் பின்னின்
றெல்லையி றுன்பவெந்தீ சுட்டெரித் திடுங்களன்றே" (சிந்தாமணி)

என்றபடி, அல்லித்தண்டானது அற்று வீழ்ந்த போதிலும் அதிலுள்ள நூலறுதாதிற்குந்தன்மைபோல நம் உடம்பை விட்டு உயிர் நீங்கினுலும் பழைய தீவினையானது அவ்வுயிரைவிட்டு நீங்காமல் மறு ஜென்மத்திலேயுங் கூடச் சென்று சுட்டெரிதனுவிடும். ஆதலால் மானிடராய்ப்பிறந்து கொலை, பொய், களவு, காமம், பரிக்கிரகம், மது மத்லியமாமிசம் ஆகியவைகளை நிவர்த்திசெய்யாமல் அவற்றிற்கு உடன்படுகிறவர்கள் விலங்கு கதிகளிலும் சத்துரு மித்துருவாய்ப் பிறந்து அதிக துக்கங்களை யனுபவித்து நரககதியிலும் சென்று துன்பத்தை யனுபவிக்கப்போவர். அப்போது,

"விம்மாந்து வெந்நரகத் தில்வீழும் போதஞ்சி
அம்மாவோ வென்றழுதால் யாரொருவர் நோக்குவார்
எம்மானு மீரடியு மல்லாலிங் கென்கண்டாய்
செம்மா மலர்ப்பிண்டிக் தேவர் பெருமானே."

என்றபடி அவர்க்கு நின்னடித்துணையின்றி வேறு துணையில்லை. ஆதலால் நரககதியில் துன்பத்தை யடையும்போது தாயைநினைத்தழுவதால் பிரயோஜனமில்லை; அப்போது அறவாழியந்தணனையும், தர்மத்தையும் நினைக்கவேண்டும்.

" அறவிய மனத்த ராகி யாருயிர்க் கருளைச் செய்யிற்
பறவையு நிழலும் போலப் பழவினை யுயிரோ டாடி
மறவியொன் றுனு மின்றி மனத்தகே சுரக்கும் பால (மணி
கறவையிற் கறக்குந் தம்மாற் காமுறப் பட்டவெல்லாம்" (சிந்தா

என்றபடி மனிதர் பலவுயிர்களின் பேரிலும் தயை உள்ளவராயின் அந்நல்வினையானது பறவையைப்பற்றி நிழல்விடாது திரிவது போல அவ்வுயிரை விடாமற் பற்றித் திரிந்து சிறிதும் மறப்பின்றி, அவர் மனதில் நினைக்கப்பட்ட

எல்லாவற்றையும் சுரபி போலக் கொடுக்கும்" என்றான். அதைக் கேட்ட ராஜஸ்திரீ, "நாதனே! நல்வினை தீவினைகளின் பயனை அறிவித்தீர்கள்; ஜீவனானது எப்படி முக்தியடைகின்றதென்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்" என்றனள். அதற்கு இராஜா,

"வினைபற விட்ட போழ்தின் வெடித்தவே ரண்டம் போல
நினைவருங் குணங்க ளெட்டு நிறைந்தமே னோக்கி யோடி
முனிவரு முலக மூன்று மிறைஞ்சமூ வுலகி னுச்சி
கனைகழ லரசநிற்றல் கைவல மாகுங் கண்டாய்" (மேருமந்திரம்)

என்றபடி வினைகளாகிய, ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயம் என்பவை ஜீவனைவிட்டு அறவொழிந்தபின் அந்த ஜீவன் அநந்த ஜ்ஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்த வீரியம், அநந்த சுகம், சூக்ஷமம், அவகாஹனம், அகுருலகுத்வம், அவ்வியாபாதத்துவம் என்னும் அஷ்டகுணங்கள் நிறைந்து முனிவர்களும்; நாக, சுர வித்தியாதரர் முதலான ஸகலரும் வணங்க மூன்று லோகத்திற்கும் உச்சியாகிய மோக்ஷஸ்தானத்தை யடையும்.

ஆகையால் நான் ஜினாலயங்களைக் கட்டுவித்து நித்திய நைவேத்திய பூஜா உத்ஸவங்களுக்கும் எற்பாடு செய்து தான தருமங்களும் நடத்தித் துறவறம் பூண்டு காட்டுக்குட் சென்று தவஞ்செய்வது நிச்சயம். உன் இஷ்டம் எப்படி" யென்றான். அதற்கவள், "நாதனே! தாங்கள் சொன்ன தருமங்களைச் செய்வதுடன் அடியாள் நினைக்கும் தருமம் மிகச்சிறந்ததாக என்மனதில் தோன்றுவதால் அதையுஞ் செய்விக்க பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றாள். இராஜன் "கண்மணி! அஃதியாது?" என. அவள்,

"ஆதிமுற்கா லத்தி லகில முழுதுணரச்
சீதமொழி சொன்னான் ஜினேந்திரனும்---ஈதின்
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு"

என்றபடி ஆதிகாலத்தில் திரிலோகத்திலுள்ள விஷயங்கள் யாவு மறிந்து கொள்ள குளிர்ச்சி பொருந்திய வார்த்தையாக விருஷப தீர்த்தங்கரரென்னும் ஆதி பகவான் இவ்வுலகிற்கு அகர முதல் எல்லா வெழுத்துக்களையும் எண்களையும் என்னைப்போன்ற பெண்பாலாகிய பிராம்மி சுந்தரிக்கு அருளியிருப்பதைசரித்திரங்களில் வாசித்திருக்கிறேன். அதன்பிறகு வைத்தியம், ஜோதிஷம், லக்ஷணசாஸ்திரம், சித்திரம், அஸ்வபரிக்ஷை, கஜபரிக்ஷை முதலியவைகளும், ஷட்கர்மத் தொழிலும், நாடுநகர முதலானவைகளும் உற்பத்தி செய்து ஆகிபகவான் இல்லற தர்மத்தையும் காண்பித்துப் பிறகு துறவற தர்மத்தையும் அருளிச் செய்ய தவ வேடம் பூண்டு தேவர்களால் சமவசரணமென்னும் கோயிலை நிர்மித்து தர்மங்களை போதனை செய்து பிறகு சமவசரணமும் கலைந்துவிட பரதேஸ்வர சக்கிரவர்த்தி, கைலாச பர்வதத்தின் மிசைரத்தினங்களாலும் சுவர்ணக்

களாலும் கோயிலை நிர்மித்து இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரரையும் தம்தம் வர்ணங்களால் பிரதி பிம்பங்களாகச் செய்து பூஜித்து வந்தார் என்பதையும் அறிந்திருக்கிறேன்.

ஆகையால் ஜிநேந்திர மகாராஜனே! தாங்கள் ஆதிபகவானருளியபடி ஆரம்பத்தில் அக்ஷரங்களை கற்பிக்க பல விடங்களிலும் பாடசாலைகளை அமைக்க அருள்புரிய வேண்டும். இதுதான் என் கோரிக்கை" என்றாள். அதுகேட்ட ராஜன் மிகவும் சந்தோஷித்து, அவளை நோக்கி, "பெண்ணே! நீ மிகவும் புத்திசாலி; சாஸ்திர ஆராய்ச்சி யுடையவள்; உன் இஷ்டம் போல ஆரம்பத்தில் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி பின்பு ஜிநபவநமும் கட்டுவிக்கிறேன்" என்றான்.

அப்பொழுது சூரியோதய மாயிற்று; உடனே இராஜன் காலைக்கடனை முடித்துக் கொண்டு கொலு மண்டப மடைந்து சிம்மாசனத்தின் மிசை மந்திரிகள் சூழ அமர்ந்து பல விடங்களிலும் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தி அவற்றிற்கு கிராமங்களும் ஸாஸனமாக நியமித்துப் பிறகு ஜிநாலயங்களும் கட்டுவதற்குண்டான ஏற்பாடுஞ் செய்து மான்னிய முதலானவற்றை ஸாஸனங்கள் செய்து விட்டான்

இவ்வாறு செய்த பின்பு அரசன் தலையாரியை வரவழைத்து அவனிடம் "இரவு பறைபறைவித்தவன் யாவன்?" என்று கேட்க, தலையாரி, அவனைத் தன் புத்திரனென்று சொன்னான். உடனே அரசன் அவனை வரவழைக்கும்படி சொன்னான். தலையாரி இரவு என்ன நடந்ததோவென்று பயந்து புத்திரனிடம் சென்று விசாரித்து, அரசன் கட்டளையைத் தெரிவிக்க, அவன் யாதொன்றுமில்லை எனச் சொல்லி இராஜனிடம் வந்தான். இராஜா, அவன் முகத்தைப் பார்த்து அவனிடம் முப்பத்திரண்டு லக்ஷணங்களு மமைந்திருப்பதைக், கண்டு' 'இவன் தலையாரி புத்திரனல்ல; இராஜ புத்திரனாக விருக்க வேண்டும், என்றெண்ணி, அவனைப் பார்த்து, 'உன் தாய் தகப்பன் யார்? உண்மையைச் சொல்' என்றான். அதற்கவன், "அரசனே! என் விஷயத்தை நான் இரவு முதல் ஜாமத்திலேயே சொல்லி விட்டேனே" என்றான். அதன்மேல் ஜிநேந்திரன் "இவன் இராஜ புத்திரன்; பின்பு எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்" என்று உடனே நல்ல சுப முகூர்த்தத்தில் அவனை சிம்மாஸனத்தில் ஏற்றி அவனுக்கு கிரீடதாரணஞ் செய்து செங்கோலையுங் கொடுத்து ராஜ்யாபிஷேகஞ் செய்து பிறகு தான் துறவறம் பூண்டு தவஞ் செய்து முக்தியையடைந்தான். இராஜ பத்தினியும் அனேக நோன்புகளை நோற்று சௌதர்ம கல்பத்தைச் சேர்ந்தாள். விஜயபால ராஜன் பின்பு தன் பிதுரார்ஜிதமான க்ஷேமாபுரஞ் சென்று சிம்மஸேனனுடன் எதிர்த்து அவனை வென்று இராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றி மந்திரிகள் வசம் ஒப்புவித்துப் பிறகு உஜ்ஜெயினிவந்து விவாகஞ் செய்து கொண்டு உஜ்ஜெயினியையும் க்ஷேமா புரத்தையும் இராஜ்ஜிய பரிபாலனஞ் செய்து மங்களமாக வாழ்ந்து வந்தான்.

தி. அனந்தநாத நயினார்.

காஞ்சீபுரம்.

தருமசீலன் வாழ்த்துப் பாக்கள்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீர்மிகுஞ் சென்னை மாநகர தனில் செம்மையே விளங்கிடத் தோன்றி
ஏர்மிகும் நன்னூல் இலக்கண முணர்ந்தோர் இன்புற எங்கணும் [பரவிக்
கார்மிகு மழைபோற் கருணைமிக் கூர்ந்து களிப்புறும் நீதியே பொ
நேர்மிகும் தரும சீலனிந்நிலத்தில் நீடுற வாழ்ந்திட மாதோ. [ழியும்

நேரிசை வெண்பா.

ஆதியா நாதர் அருளா லுதித்தெழுந்து
நீதிதொகுத்திந்த நீணிலத்தில்—போதிபெற்றுக்
கற்றோரும் மற்றோரும் கல்விதனை நன்குணர
உற்றானே சீல னுவந்து.

அமிழ்தாந் தமிழினால் அன்பான சீலந்
தமிழ்நாட்டார் நன்குணரத் தந்தான்—சமநிலைகொள்
ஆதி பகவனரு ளாலுதித்த சீலனிங்கு
மாத மொருதடவை வந்து.

அறந்திகழ நீதிகண்ட ஆசானைப் போல
சிறந்தபொருள் தான்கொண்டு சீலன்—பிறந்துவளர்
பாலர்முத லியாவர்களும் பண்பாக வேயுணர
ஞாலமதில் போதித்தான் நன்கு.

பிறப்பதனைப் போக்கிவிடும் பேதைமையை நீக்கும்
சிறப்பதனை யாக்கிவிடுஞ் செம்மை—அறச்சீலன்
அன்பாகப் பெற்றதனை ஆராய்ந் தறிவோரே
இன்பாக வாழ்வா ரிசைந்து.

சேரார்கள் தீக்கதியில் ஸ்ரீதரும சீலனுரை
சீராக நன்குணரும் ஸ்ரீமான்கள்—நேரான
முத்தி பெறுவார்கள் மும்மூடம் நீங்கிடுவார்
பத்திசிறந் தோங்கி யிருப் பார்.

சந்தா குறைத்துத் தருமமிகு சீலனைத்தான்
நந்தாமல் நம்மதமும் நன்கோங்கத்—தந்தோரும்
தாரணியிற் சீலனுமே தாழ்வின்றி நீடூழி
பூரணமாய் வாழ்கப் பொலிந்து

அரும்பெறல் யாக்கைகொ ளன்பர்களே! இது வரையில் நம்மதத்தில் தமிழ் மொழியில் பத்திரிகை ஒன்றையேனும் ஒருவரும் பிரசுரிக்கவில்லை. அக்குறைவை நீக்க அருமையான விஷயங்களைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டு இந்நிலவுலகில் உலாவிவரும்படி, தி. ஆதிநயினார் என்பவர்கள் சீலனை வெளிப்படுத்தினார்கள். இவர்களே இருமைப்பயனை அடைய அருகர் என்று உறுதியாகக்கூறலாம். இவர்கள் பிரசுரித்துவரும் சீலன் நீடூழிவாழ்வதாக. பத்திராதிபரும் திடகாத்திராரோக்யத்துடனிருந்து சகல சௌபாக்யங்களையும் பெற்று நீடூழி வாழ்வாராக. சுபம்.

த. குப்சாமிநயினார்.
பெருமண்டூர்.

தருமசீலன் அநுபந்தம்.

திருப்பறம்பாபுரம்.

தருமசாகர சுவாமிகள் சத்சங்கம்.

7-வது மாதாந்தரக் கூட்டம்.

ஆடிமீ 8வ ஆதிவாரம், ஷை சங்கம் கூடியது. அக்கிராசனர், ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீமான், தருமசாகர சுவாமிகள்.

உபந்நியாச விவரம்.

	ஸ்ரீமான்,	அகஸ்தியப்ப நயினார்.	"கல்வி"
இராயபுரம்	,,	வஜ்ஜிரபாகுநயினார்.	"பொதுநன்மை"
	,,	ஸ்ரீபாலநயினார்.	"உலகவாழ்வு அநித்தியம்"

அக்கிராசனர் அவர்களால் முடிவுரையாக மதப்படிப்பைச் சிறுவர்கள் நன்குணர்வதற்காக ஓர் பாடசாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்னும் விஷயம் உபந்நியாசிக்கப்பட்டு மங்கள வாழ்த்துடன் சபை கலைந்தது.

தி. மே. புஷ்பநாதன்.
காரியதரிசி.

பேரணி ஜைன சகோதர ஷட்கிராம ஸங்கம்.

இரௌத்திரிஷு ஆவணிமீ 21வ ஐந்தாவது மாதாந்தரக் கூட்டம் கப்பியாம் புலியூரில் கூடிற்று.

அக்கிராசனர்.

வீடூர். மணியம். ஸ்ரீமான்-விருஷபதாஸ நயினார் அவர்கள்.

உபந்நியாஸ விவரம்.

ஸ்ரீமான்-B. பத்மராஜ நயினாரால்-கடந்த மாதங்களில் கூடிய சங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் வாசிக்கப்பட்டன. பின்பு,

,, ஜைந கஜட் பத்திராதிபர். C. S. மல்லிநாத் ஜைன் அவர்கள், தான்சங்கத்திற்கு வரக்கூடாத சந்தர்ப்பம் வாய்த்தமைக்காக எழுதிய ஒரு கடிதம் வாசிக்கப்பட்டது. இரண்டாவதாக ஆரணி ஜைன சகோதர சங்கத்தார் ஷை சங்கத்திற்கு அனுப்பிய பிரார்த்தனா சமஸ்க்ருத ஸ்லோகங்கள் வாசிக்கப்பட்டது. (இவற்றைப்பின்னே காண்க.)

தருமசீலன் பத்திராதிபர்

ஸ்ரீமான்- திரு ஆதிநயினார் அவர்கள்—முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமானவை.

,,	மேல் மேல்மின்னல் சக்கரவர்த்தி நயினார் ,,	நான்கு கேள்விகளும் அவற்றிற்கு விடைகளும்.
,,	வீடூர்-சின்னராஜ நயினார், ,,	ஜைன மதத்தின் மேன்மை.
,,	பேரணி-குப்புசாமிநயினார், ,,	நந்தீஸ்வரத்வீபம்.
,,	B. பத்மராஜ நயினார் ,,	நமது மதத் தொண்டு.
,,	சிகாமணி ,,	ஜீவகாருண்யம்.

அக்கிராசனர் முடிவுரையில் ஒற்றுமை, சமயவிருத்தி, கல்வி விருத்தி முதலியவைகளைப் பற்றி விரிவாக உபந்நியசித்தார். பின்பு ஷை சங்க ஸ்திர அக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீமான் K. A. தனபால நயினார் அவர்களால், அக்கிராசனருக்கும், வெளியூர் உபந்நியாசர்களுக்கும் வந்தனமும், சென்னை இராஜதானி சங்க அக்கிராசனர் ஸ்ரீமான் A. P. சந்திரநாத நயினார் அவர்கள் ஷை சங்கத்திற்கு வரக்கூடாமலிருந்ததற்காக அநுதாப மொழிகளும் கூறப்பட்டன.

பிறகு மங்கள வாழ்த்துக் கூறியதும் சந்தன தாம்பூலம் வழங்கப்பட்டுச் சபை கலைந்தது.

ஷை சங்கத்திற்கு வந்த கடிதங்கள்.

ஜைநகெஜட் பத்திராதிபர்- ஸ்ரீமான் C. S. மல்லிநாத் ஜைன் அவர்கள் எழுதிய கடிதம்.

ஸ்ரீஷட் கிராம ஜைன சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களுக்கு பிரியத்துட எழுதிக் கொண்டது:—

நண்பர்களே!

உங்கள் சங்கத்தின் நிர்வாக அங்கத்தினர் இப்பொழுது என்னை அவ்விடம் வரும்படிக் கோரி அனுப்பிய அழைப்புக் கடிதத்தைப் பார்க்க நான் சந்தோஷமடைந்தேன். நீங்கள் என்னை அழைத்த அன்பிற்காக நான் உங்களுக்கு வந்தனம் செலுத்துகின்றேன்.

நம்மவர்களின் மேம்பாட்டிற்காகவும், நம் மதத்தின் உண்மைபிரகாசிக்கும் பொருட்டாகவும் நீங்கள் ஆரம்பித்துச் செய்யும் காரியங்களில் யானும் சேர்ந்து உழைக்கக் கடமைப் பட்டவனு யிருந்தும் இச்சமயம் கப்பியாம்புலியூரில் நடைபெறும் உங்கள் கூட்டத்திற்கு வரக் கூடாமலிருப்பதற்காக மிகவும் வருந்துகின்றேன். உங்களுடன் நேராகப் பேசி ஆனந்த மடைய சந்தர்ப்பம் சௌகர்யப் படாமையால் நான் கீழ்வருவனவற்றை எழுதி உங்களை திருப்தி யடையச் செய்கிறேன்;

தற்காலத்தில் நம்முடைய இராஜதானியில் ஆங்காங்கே ஜைன சங்கங்கள் ஏற்பட்டு நம்மவர்களின் நன்மைக்காகப் பாடுபடுவதைக் கவனிக்கும்பொழுது ஸ்ரீ மஹா வீரவர்த்தமான பகவான் இருந்த காலம் நமது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. அவர்காலத்திலிருந்த ஜைனர்களெல்லோரும் ஒரே குடும்பத்தினரைப் போல ஏகோபித்து சம்மியக்துவத்தைப் போற்றினார்கள். அவர்களிடத்திலிருந்த சகோதரத் தன்மை, அன்பு, சமயப்பற்றுதல் ஆகிய பெரிய குணங்கள் அவர்களை ஒன்று சேர்த்து வைத்திருந்தன. காலம் ஏற ஏற ஜைனர்களின் மேம்பாட்டைக் கெடுக்கப் பற் பல இடையூறுகள் உண்டாயின. பிற சமயங்களின் எழுச்சியால் ஜைன சமயத்தின் உண்மை, மேகங்களால் மூடப்பட்ட சந்திரனைப் போல மறைய ஆரம்பித்தது.

விவேகக்குறைவால் சமயச்சண்டைகள் நிகழ்ந்தன. பலர் ஜைன சமயத்தை உள்ளவாறு அறியாமலே அதை தூஷித்து ஜைனர்களைப்பற்பல துன்பங்களுக்குள்ளாக்கினார்கள். அநேக பெரிய ஜைன புஸ்தகசாலைகள் தீ மூட்டப்பட்டு எரிந்தொழிந்தன. ஜைன சங்கங்கள் பல கலைக்கப்பட்டன. பல அழகிய புராதன ஆலயங்களும் இடிபட்டு வீழ்ந்தன. யாதுகாரணத்தினாலோ ஜைனர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைய ஆரம்பித்தது. ஜைனர்கள் தங்களுடைய மத விஷயங்களை வாசிப்பதிலும் போதிப்பதிலும் ஊக்கமிழந்தனர். இவ்வாறு தளர்ச்சி யடைந்தநம்மதத்தினரைப்பழையபடி நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவரத் தகுதியான வசதிகள் ஏற்படவில்லை. சென்ற 1000-வருஷங்களாக நாம் துணையும், முயற்சியும் அற்றவர்களாகி நாளுக்கு நாள் க்ஷீண தசையை யடைந்துகொண்டே வருகிறோம்.

இப்பொழுதாவது நம்முடைய நிலைமையை அறிந்து நம்மைச் சீர்திருத்திக்கொள்ளாவிட்டால் இனிமேல் இன்னவிதமான கேவல ஸ்திதியை அடைவோம் என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் நன்கு யூகித்து உணரலாம்.

நம்மவர்களின் தற்கால நிலைமையைச் சற்று கவனிப்போம். இப்பொழுது நம்மவர்களில் எத்தனை அரசர்கள் இருக்கின்றார்கள்? தர்க்கம், மீமாம்ஸம், வியாகரணம் முதலிய சாஸ்திரங்களைக்கற்பிக்கும் கல்லூரிகள் எத்தனை இருக்கின்றன? பல வித நூல்களும் அடங்கிய புத்தகாலயங்கள் எத்தனை உள்ளன? நம்முடைய அறச்சாலைகள் எங்கே? ஜீவரக்ஷணை கூடங்கள் எங்கே? வைத்திய சாலைகள் எங்கே? நம்மதத்தைக்காப்பாற்றவும் மதக்கோட்பாடுகளைப் பரவச் செய்யவும் எத்தனை மடங்களுள்ளன? அத்தகைய மடாதிபதிகள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கின்றார்கள்? நம்மத நுட்பங்களை நன்கு கற்றறிந்த வித்வான்கள் எங்கே யுள்ளார்கள்? நம்மவர்களில் சாதாரண படிப்புள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கின்றார்கள்? நம்மவர்களின் தற்கால நாகரீகம் எத்தகைத்து?

நண்பர்களே! இக் கேள்விகளுக்கு நீங்கள் சரியான விடை சொல்ல ஆரம்பித்தால் நம்மவர்களுடைய தற்கால நிலைமை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலத் தெள்ளிதாய் விளங்கும்.

இன்னும் ஸ்ரீ கௌதமஸ்வாமி, சுதர்மாச்சாரியர், ஜம்புஸ்வாமி முதலியவர்களுடைய காலத்திலிருந்த ஜைனர்களிடத்தில் பிரகாசித்த உத்தமகுணங்களில் பத்தில் ஒரு பங்கு கூட இப்பொழுது நம்மிடத்தில் காணப்படவில்லை. அக்காலத்திருந்த சிறந்த ஒழுக்கமும் இப்பொழுதில்லை. இதனால் அக்காலத்திலிருந்தவர்களெல்லாரும் நல்லவர்களா யிருந்தார்க ளென்பதும், இக்காலத்திலுள்ளவர்களில் பெரும்பான்மையோர் அவர்களுக்கு நேர் மாற்றமானவர்களென்பதும்விளங்குகின்றனவன்றோ? இதனால்நான் இக்காலத்திலுள்ள நம்மவரைத் தாழ்த்திக்கூறுகின்றேனென்று நீங்கள்நினைக்கலாகாது; நான்பொதுவாகஉலக இயலைக்கூறுகிறேன். உலகத்தின்நன்மையும் தீமையும்,ஒளியும்இருளும்போல என்றும் உள்ளன. இவை இரண்டும் எல்லாக்காலங்களிலும் எலலா வகுப்பினர்களிடத்தும் ஒவ்வொருமனிதனிடத்தும் ஒன்று குறைந்தும் ஒன்று மிகுந்தும் தோன்றுகின்றன.

கி. பி. 540-ம் வருஷத்தில் ஸ்ரீ குணபத்ர ஸ்வாமிகள் எழுதிய ஆத்மாநுசாசனம் என்னும் நூலை வாசித்ததிலிருந்து கி. பி. 6-வது நூற்றாண்டிலேயே ஜைனர்கள் தாங்கள் க்ஷீணதசை யடைவதை உணர்ந்தார்களென்பது தெரிகின்றது. எவ்வாறெனில் "உங்களுடைய நிலைமை வரவரக்கெடுகின்றது; நீங்கள் கண்விழித்துப்பாருங்கள்; இப்பொழுதே உங்களைச் சீர்திருத்திக் கொள்ளுங்கள்" என்று அக்காலத்திருந்த மஹாத்மாக்கள் எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் காலத்திலோ ஜைனஸாதுக்கள் கிராமங்கள் தோறும் சென்று மதப்பிரசங்கம் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் ஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு உதவியாகும் சாதனங்கள் அப்போதில்லை. அப்பொழுதில்லாத சாதனங்கள் சில இப்போதிருக்கின்றன. இருப்புப்பாதைகளும், அ... யந்திரங்களும், பத்திரிகைகளும் ஏற்பட்டபிறகு ஜனங்கள் ஊருக்கு ஊர் சுலபமாகப் பிரயாணம் செய்யவும் நூல்களை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவும், பல

இடங்களில் சம்பவிக்கும் விஷயங்களையும் பலபேருடைய அபிப்ராயங்களையும் அறிந்து கொள்ளவும் சௌகரியங்கள் உண்டாயிருக்கின்றன.

இத்தகைய உதவிகளைக் கொண்டு நம்மவர்கள் மாத்திரம் இன்னும் ஒரு பிரயோசனத்தையும் அடையாதிருத்தல் வியப்பையும், துக்கத்தையும் விளைக்கின்றது. நாம் இனிமேலாவது நம்முடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள முயல வேண்டும். இவ்வாறு முயலுவதற்கு முதற்குறியாக நாம் ஒவ்வொருவரும், 'நான் ஞானி, அவன் மூடன், நான் பணக்காரன், அவன் ஏழை, நான் தலைவன், அவன் அடிமை, நான் பெரியவன், அவன் அற்பன்' என்கிற எண்ணத்தை முதல் முதலில் விட்டொழிக்க வேண்டும். பணமும், படிப்பும், பதவியும் முயற்சியால் கிடைப்பன. ஜைனர்களெல்லோரும் சகோதரர்களென்றும், நம்மதத்தினர் முன்னேற்றமடைந்தால் அதுவே நமக்கு நன்மையைத் தருமென்றும், நாம் ஒவ்வொருவரும் முன்னேற்றமடைந்தால் நம்மதமும் முன்னேற்றமாகுமென்றும் உறுதியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

நம்மவர்கள் முக்கியமாக விலக்க வேண்டியது இன்னும் ஒன்றுள்ளது. அதாவது: அஞ்ஞானம். இவ்விஷயத்தைப்பற்றி இண்டூர் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாகியவரும், இங்கிலீஷ்பாஷையில் வெளிவரும் ஜெயின கெஜட் என்னும் பத்திரிகைக்கு உதவி பத்திரிகாசிரியராய் இருப்பவரும், எல்லா இந்திய ஜைன மகா சங்கத்திற்கும் அக்ராஸனாதிபதியுமாகிய ஸ்ரீமான் ஜேகமண்டர்லால் ஜெயினி M. A., M. R. A. S. பாரிஸ்டர் அட்லா அவர்கள் பின்வருமாறு ஓர் இடத்தில் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

“ஜைன சமயப்படி மோக்ஷத்திற்கு மார்க்கமாகின்ற ஞானத்தை நம்மவர்கள் அடையப் பிரயத்தனப் படாமல் அலக்ஷியமாயிருப்பது பரிதாபகரமாயிருக்கிறது; எப்படியாவது நமது இறைவன் ஸ்ரீவர்த்தமான பகவான் நம்முன் தோன்றி, 'நீங்கள் எல்லாம் ஜெயினர்களா?' என்று கேட்டால், 13 லக்ஷம் பேர்களடங்கிய நாம் எல்லாம் 'ஆம்' என்று கூறினால், அவர் அதிக ஆச்சரியப்பட்டு, 'நீங்கள் எந்த ஜிநேஸ்வரனைப் பின் பற்றுகிறீர்கள்? நான் 2500 வருஷங்களுக்கு முன்பு உங்களுக்குக் கற்பித்தவைகளில் பலவற்றை நீங்கள் மறந்து விட்டீர்களே; நான் போதித்த ஐந்து விரதங்களும், நான்குவித தானங்களும் எங்கே? நீங்கள் எத்தனை நோயாளிகளைச் சௌக்கியப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்? எத்தனை பேருக்கு ஞானம் போதித்திருக்கிறீர்கள்? எத்தனை ஆன்மாக்களுக்கு நன்மார்க்கத்தை உபதேசித்தீர்கள்?' என்று கேட்பார். இந்தக் கேள்விகளுக்கு நாமென்னபதில் சொல்ல முடியும்? மௌனமாக நிற்க வேண்டியதுதான். பகவானால் கூறப்பட்ட ஆகமங்களைக் காணும்போதெல்லாம் நாம் அவர் முன்னிலையில் நிற்பதாகவே நினைத்து, அவரால் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களை யுணர்ந்து, நன் மார்க்கத்திற் சென்று, நம்முடைய ஆன்மாக்கள் கடையிலாஞானத்தையும் இன்பத்தையும் அடையப் பிரயத்தனப்படவேண்டும். நாம் முதலில் நம்முடைய ஆன்மாவினுடைய நன்மையையே தேடவேண்டும். 'ஒருவன் உலகமுழுவதையும் ஜெயித்துத் தன்னுடைய ஆன்மாவை விட்டுவிடுவானானால் அது அவனுக்கு என்ன

லாபத்தைத்தரும்' என்று ஒரு பெரியார் கேட்கிறார். இதற்கு விடையாவது: 'எவன் ஒருவன் தன் ஆன்மாவின் நன்மைக்காக உழைக்கிறானோ அவனுக்கு எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகும்' என்பதே. ஆகையால், நண்பர்களே! நான் சுருக்கமாகக் கூறுவது யாதெனில், நாம் எல்லோரும் சகோதரர்களைப் போலிருக்கவேண்டும்; நம்மதக்கோட்பாடுகளில் முக்கியமானவற்றையாவது நன்றாகக் கற்றுத் தெளிந்து அவற்றின்படியே நடக்கவேண்டும். நமக்குத் தெரிந்தவைகளைப் பிறருக்கு அன்புடன் கற்பிக்கவேண்டும். நம்மத விருத்திக்கான விஷயங்களை நம்மவர்கள் பலருடன் கலந்து யோசித்து அவர்கள் சொல்லுகிறபடியே ஊக்கத்துடன் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும்; நற்காரியங்களுக்கெல்லாம் அடிக்கடி இடையூறுகள் நேரிடுவதுண்டு. அவ்வாறு நேரிட்டாலும் நாம் அவைகளை ஒரு பொருட்படுத்தாமலும் அவைகளுக்கு பயந்து சிறிதும் தளர்ச்சியடையாமலும் நடப்போமானால் நமக்கு ஜெய முண்டாகு மென்பதில் சிறிதும் சந்தேக மில்லை"

இதனால் நாம் அஞ்ஞானத்தை ஒழித்து ஞானத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டு மென்பதை நன்குணரலாம். ஆதலின் நாமெல்லோரும் நன்மார்க்கத்திற் பிரவேசித்து நம்மதத்தை விருத்தி செய்வோமாக. இக்கடிதத்தை முடிக்குமுன் உங்கள் சங்கம் மேன்மேலும் விருத்தியடையுமாறு யான் எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

தங்கள் அன்பன்,
சி எஸ். மல்லிநாதன்,
சென்னை.

ஷை சங்கத்திற்கு, ஆரணி ஜைன சகோதர சங்கத்தார் அனுப்பிய கடிதம்.

பிரார்த்தனு சலோகம்.

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

கடிதம்.

கேள்விச் செல்வத்தில் மிக்க ஆர்வமுடைய அன்பர்களே! தங்கள் சங்கத்தினின்றும் எங்கள் சங்கத்திற்குக் கிடைத்த அழைப்புப் பத்திரத்தைக் கண்டு மிக்க உவகை கொண்டோம். ஆனால் அவ்விடம் வந்து நடை பெறும் விஷயங்களைப் பார்த்து நேத்ரானந்த மடையவும், பேசப்படும் சத் விஷயங்களைக் கேட்டு மகிழ் வடையவும் கூடாத எங்களது அசந்தர்ப்பத்தை நொந்து கொள்ளுகிறோம். ஆகிலும் இப்பேர்ப்பட்ட அரும் பெருங் காரியங்களைச் செய்து வரும் மகான்களுடைய கைங்கர்யம் மேன் மேலும் அபிவிருத்தி யடையுமாறு நமது முக்குடைச்செல்வனும் எண்குணநாதன் எழிலடியைத் தேவ பாஷயால் போற்றுகின்றோம். அத்தேவரானவர் நமது சங்கத்தையும், ஸங்கபரிபாலனர்களையும், அங்கத்தினர்களான சிராவகர்களையும், தீர்க்காயுசும், ஆரோக்கியமும், செல்வமும், மதாபிமானமும், விடாமுயற்சியும் உடையவராகச் செய்து, கூடிய சீக்கிரத்திலேயே இதர சங்கங்களைக் காட்டிலும் இச்சங்கத்தை முதன்மைப் படுத்துவான் என்று நம்புகிறோம். தவிர ஒரே கிராமத்திலுள்ள ஜைன சகோதரர்கள் ஒன்று சேர்வதே மிக அருமையாயிருக்க இந்த ஆறு கிராமங்கள் ; ஒன்று சேர்ந்துஉழைப்பதானது அதிகஆச்சர்யத்தைஉண்டாக்குவதுடன் ஓர் தெய்வீகத் தன்மையையும் காட்டுகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட தெய்வீகத் தன்மையானது தினந்தோறும் எல்லோர் மனதையும் ஒன்று சேர்த்து விடா முயற்சியோடு சந்திர சூரியர் உள்ள வரையில் நம் மார்க்கப்ரபாவனை நடத்துமாறு நமது இறைவன் பதப்போதை எப்போதும் இதயத்திருத்தி சிரம் தாழ்த்திக் கைகுவித்து வணங்குகிறோம்.

இங்ஙனம்,
ஆரணி ஜைன சகோதர சங்கத்தார்.

இங்ஙனம்,
போணி ஜைன சகோதர ஷட்கிராம சங்கத்தின்
உபகாரியதரிசி
B. பத்மராஜன்.